

El carrer de Saragossa

459

El carrer de Saragossa marca la frontera entre una petita urbanització formada els anys de postguerra —la urbanització Montseny— i una urbanització característica dels anys del 'desarrollismo' —coneguda per igual amb els noms dels antics propietaris dels terrenys, Montiel, del pla parcial desenvolupat en ells, Mas Noguera, o de la promoció immobiliària que s'hi ha portat a terme, Zona residencial Mediodia—. La tipologia d'aquestes dues actuacions urbanístiques defineix molt bé les diferents polítiques practicades a les dècades dels quaranta-cinquanta i a les dels seixanta-setanta. L'interès urbanístic del sector augmenta si tenim en compte la proximitat dels carrers amb nom de Sant formats els anys vint-trenta en l'antic municipi de Palau-sacosta. La confluència de mostres representatives de tres èpoques i estils ben diferents de l'arquitectura i l'urbanisme practicats a Girona al nostre segle fan dels terrenys compresos entre les casernes i els Químics un camp de treball que podria utilitzar fàcilment algun professor de la propera zona escolar del col·legi Migdia i l'institut Sobrequés que volgués treballar el tema amb els seus alumnes. La comparació entre els car-

ners de Sant Isidre, de la Universitat de Montpeller i del riu Ser resulta extraordinàriament pedagògica.

La urbanització Montseny es va formar a partir de quatre carrers que van ser batejats oficialment en el ple de l'ajuntament del 4 d'agost del 1950: Gaspar Casal, República Argentina, Universitat de Montpeller i el que avui ens ocupa, Saragossa. Al primer li van canviar el nom per traslladar a un carrer més cèntric el nom de l'il·lustre montje gironí, i el segon en produir-se l'anexió de Salt, per evitar duplicitat, i se'ls va posar el nom que encara ara porten, Universitat de Cervera i Joan Tarrús.

El tros més proper a la tanca de les casernes correspon al pla parcial Mas Noguera, que limita per l'altra costat. Els terrenys d'aquest pla parcial que donen al carrer de Saragossa encara no són edificats a causa de les incidències d'aquest pla parcial, que vam explicar en detall en el capítol d'aquesta sèrie dedicada al carrer de Narcís Blanch. L'excepció és l'edifici que fa cantonada al carrer del riu Ser, que correspon a aquell pla parcial. A l'entrada pel carrer de Migdia hi dona una paret lateral de la residència per a ancians de la Caixa de Pensions.

Molt diferent és el panorama entre el carrer de la Universitat de Cervera i la carretera de Barcelona, que és el que pròpiament correspon a la urbanització Montseny. És completament edificat amb una combinació de naus industrials en un costat i

habitatges en l'altre que en fan un carrer amb molt de tràfic i poca tranquil·litat per als qui hi viuen. Els veïns del carrer s'han queixat també sovint de les molesties que els ocasiona la proximitat de les casernes, amb els tocs de corneta i les salves

d'ordenança. Aquestes queixes han arribat fins i tot, en algunes ocasions, al pla municipal, en boca del regidor Sararols, de CIU, que viu en aquest carrer.

J. Fabre

EL LECTOR ESCRIU

Recordo el senyor Estrach...

Sr. director,
Ara farà tres anys que vaig deixar l'institut.

Des del primer de BUP fins al COU, el meu professor de matemàtiques va ser el mateix... i després de tres anys, recordo el senyor Estrach.

Recordo aquell dia que em va dir on tenia les tenalles, perquè anava vestida amb una granota texana.

Recordo aquell dia que em va dir si els de rostoll també anàvem a esquiar, perquè tenia la

cara cremada pel sol...

Recordo aquell dia que ens vam amagar darrera una columna perquè fèiem «campana» i ell venia pel passadís...

Com diuen alguns alumnes, potser sí era un os difícil de rosegat, però darrera d'aquest os hi ha un cor molt gran que sempre ha tingut com a objectiu ajudar i estimar.

El senyor Estrach va ser un pare per a nosaltres aquells quatre anys, i darrera d'aquesta aparent façana d'autoritat hi ha un somriure captivador i un munt de saviesa, simpatia i tendresa.

És d'aquells mestres que es recorden sempre més.

Recordo aquell crit dur a uns nois que fumaven sense saber perquè ho feien...

I també recordo aquell darrer dia de curs, el comiat, el present i els ulls emocionats del senyor Estrach...

Com ell diu, l'han «obligat a jubilar-se», però ben segur que sempre restarà en el cor i en el record de l'institut i dels seus alumnes! *Cristina*. (Cassà de la Selva).

HOTEL ROSAMAR

Dues piscines climatitzades, sauna, gimnàs, garatge i jardí davant el mar.

LLoret de Mar

NECROLÒGIQUES

JOSEP GUERRERO I PACHECO

Va morir ahir a Girona, a l'edat de 62 anys, Josep Guerrero i Pacheco. Havia nascut a Pizarra (Màlaga) i residia al carrer Barga i Boadas, 10, de Sant Feliu de Guíxols.

Éra casat amb Carme Sepúlveda i Piñero, i tenia tres fills, Isabel, M. Assumpció i Joan.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a 2/4 d'11 del matí, a l'església parroquial de Sant Feliu.

Que descansi en pau.

CONSOL COLOMER I RIERA

A l'edat de 58 anys, va morir a Barcelona Consol Colomer i Riera. Havia nascut a Sant Joan de les Abadesses i residia al Passatge Compte Guifré, 2, de Sant Joan de les Abadesses.

Estava casada i tenia dos fills, M. Carme i Josep.

Avui, a les 11 del matí, al Monestir de Sant Joan, tindrà lloc la missa exequial en sufragi de la seva ànima.

Que descansi en pau.

JOAN MACIAS I RUIZ

Va morir ahir a Calella, a l'edat de 40 anys, Joan Macias i Ruiz.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a les 4 de la tarda, a l'església de Pineda de Mar.

JOAN ORIOL I GELADA

A l'edat de 81 anys, a Girona, va morir ahir Joan Oriol i Gelada. Era natural de Sant Julià de Ramis i residia a Girona.

Éra vidu de Francesca Feliu i Moriscot, i tenia un fill, Joan.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a les 5 de la tarda, a la capella de la Residència de la Creu de Palau de Girona.

Que descansi en pau.

†
ROGAD A DIOS EN CARIDAD
por el alma de
Johannes Schramm
que murió en Lloret de Mar
el día 13 de octubre
a l'edat de 65 años

A.C.S.

Su familia os ruega un piadoso recuerdo por su alma.

Lloret de Mar, 14 d'octubre de 1986

†
PREGUEU DÉU EN CARITAT
per l'ànima de
Joan Oriol i Gelada

Vidu de Francesca Feliu i Moriscot

que morí a Girona el dia 13 d'octubre del 1986 a l'edat de 81 anys
havent rebut els Sants Sagraments

A.C.S.

El seu fill, Joan; filla política, Vicenta Piferrer; nét, David; germans polítics, nebots i família tota participen a llurs amistats tan sensible pèrdua. La Missa Exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui dimarts dia 14 a les cinc de la tarda a la Capella de la Residència Pensionistes Creu de Palau.

Girona, 14 d'octubre del 1986

EUROPA
Línies de Servei Regular a tot Europa

TARIFES EN PESSETES

ANADA	ANADA	ANADA
PERPIGNAN 900	VENECIA 9.950	FRANKFURT 10.850
TOULOUSE 2.700	FLORENCIA 8.225	DORMUND 13.300
MARSELLA 3.875	ROMA 10.225	MUNICH 12.100
LYON 5.300	GINEBRA 7.275	HAMBURGO 15.025
NANCY 8.525	BASILEA 9.400	STUTTGART 10.400
METZ 8.525	ZURICH 9.400	NUREMBERG 12.575
GRENOBLE 4.475	LONDRES 11.700	BERLIN 17.675
NIZA 4.925	BESANÇON 7.625	ESTOCOLMO 24.800
GENOVA 6.625	SAARBRUCKEN 9.075	HELSINKI 28.450
TURIN 7.050		OSLO 26.150
MILAN 8.000		

Sol·liciti informació a:
Oficina Auto-Transports Julià, S.A.
Estació d'Autobusos Tel. (972) 21 32 28

AUTO/TRANSPORT JULIA S.A.

o en la seva Agència de Viatges Les Línies d'Europa